

niet gemakkelijk maakte, tegen wien bij herhaaldelijk te velde moest trekken, die zich met zijn krijgers schijnbaar onderwierp maar telkens listig hun overheersers in de val trachtten te lokken, heel de Romeinse bezetting (* 6000 man) van Atuatuca (Tongeren ?) in de pan hakten en bij Charleroi een Romeins legioen omsingelden.

In het jaar 53 voor Christus echter rekende Julius Caesar op bloedige wijze af met deze opstandige Germanen-stam. Met 50000 man wist hij hen te overmeesteren. Twee jaren lang trokken zijn legioenen moordend rond tot dat, zo zegt men, de Eburonen "uitgeroeid" waren. Ambiorix wist te ontkomen, doch de Germanen-stammen ten Westen van de Rijn werden onderworpen en ruim vier eeuwen lang bleef "Limburg" Romeins.

De nieuwe heersers waren goede organisatoren. Hun eerste zorg was het bouwen van versterkte stellingen en het aanleggen van heirbanen waardoor het hun mogelijk werd hun legioenen vlug en veilig te verplaatsen. Onder Keizer Augustus maakten onze landstreken deel uit van de provincie "Germania Inferior (Neder Germanië) met Keulen (Colonia Agrippina) als hoofdplaats. Een andere nederzetting der Romeinen was de door de steun der Tungri bezette omgeving van het sterke Atuatica Tongrorum (Tongeren). Een grote heirbaan verbond Keulen met Tongeren langs Maastricht (Trajectum ad Mosam) en Heerlen (Coriovallum). Stevensweert lag niet ver van de baan die van Tongeren, over Maeseijk, Ittervoort en Wesse naar Nijmegen.

Tongeren bleef gedurende vijf eeuwen de voornaamste en sterkste stad in onze Gallo-Romeinse omgeving. Doch hoe stevig ook gegrondvest ook de Romeinse heerschappij ging te gronde. Reeds ten tijde van St. Servas, de eerste apostel onzer streken, die in 304 stiërf waren de volkeren van Europa in beroering; de grote volksverhuizing zou niet alleen